

Авантуре Тома Сојера

*Роман Марка Твена
прејеричао Марџин Вудсајд*

Илустировала Луси Корвино

alnari
PUBLISHING

www.alnari.rs

САДРЖАЈ

ПОГЛАВЉЕ 1

Како је Том окречио ограду / 1

ПОГЛАВЉЕ 2

У недељној школи / 10

ПОГЛАВЉЕ 3

Том упознаје Беки / 21

ПОГЛАВЉЕ 4

Прво разочарање / 32

ПОГЛАВЉЕ 5

Трагедија на гробљу / 40

ПОГЛАВЉЕ 6

Грижа савести / 55

ПОГЛАВЉЕ 7

Храбри Том / 62

ПОГЛАВЉЕ 8

Суђење Мафу Потеру / 70

ПОГЛАВЉЕ 9

Потрага за закопаним благом / 81

ПОГЛАВЉЕ 10

У уклестој кући / 92

ПОГЛАВЉЕ 11

На трагу Индијанцу Џоу / 103

ПОГЛАВЉЕ 12

Херој Хак / 109

ПОГЛАВЉЕ 13

Заробљени у пећини / 118

ПОГЛАВЉЕ 14

Радосне вести и велико изненађење / 132

ПОГЛАВЉЕ 15

Како је Хак постао хајдук / 141

Шта ви мислите? / 151

Порука родитељима и наставницима / 155

Библиотека *Ластавица* / 161

ПОГЛАВЉЕ 1

Како је Том окречио ограду

„Томе!“
Нико се не одазива.

„Томе!“

Не одазива се.

„Томасе Сојеру, сместа да си изашао!“

Тетка Пола се намрштила и пажљиво прегледала собу. Преврнула је целу кућу, али и даље није било ни трага ни гласа од несташног дечака. „Чекај само да ми паднеш шака!“, мрмљала је Томова тетка док је метлом млатила испод кревета, проверавајући да се није можда ту завукао.

Видевши отворен прозор, провирила је напоље и пажљиво погледала по башти. Ни тамо није нашла свог тврдоглавог нећака. У башти је видела само гомилу дрва, коју није исцепао, и траву, коју није покосио. Чула је неко шкрипање иза себе и хитро се окренула – таман на време да малог неваљалца шчепа за крагну.

„Аха!“, повика победоносно. „Знала сам да је требало одмах да проверим у остави! Шта ти је то на устима?“

Тому Сојеру су усне биле замазане нечим лепљивим и светлоцрвеним.

„Ништа, госпођо.“

„Ништа, кажеш! Па то је пекмез од малина који сам направила за госпођу Харпер! А шта је ово? Вади те руке из џепова!“

Док је Том полако извлачио руке из џепова, бела зрнца се расуше по поду.

Тетка Пола гурну руку у Томов џеп. „Боже мој!“, викну у неверици. „Па ту имаш бар пола кила шећера!“ Ставила је руке на кукове и

погледала нећака прекорно с висине. „Томе Сојеру, превршио си сваку меру!“

Сутрадан је била субота, и то лепа, летња субота. Јутарње небо било је светло и ведро, а цео свет је певао од радости. Само је Том невесело стајао на тротоару, с кантом креча и дугачком четком. Погледао је тужно у дрвену ограду испред теткине куће. Била је то тарабетина најмање два и по метра висока и тридесет метара дугачка, а Том је за казну, због јучерашње крађе шећера и пекмеза, морао целу да је окречи. Уздахнувши дубоко и гласно, умочио је четку у канту и почео да боји једну даску.

После само неколико потеза, Том је сео. Почео је да размишља о забави коју је спремао за тај дан. Био је тако диван дан за пецање, туче, јурцање – ма за свакојаке пустоловине – а кречење ће потрајати до касног поподнева. Још горе! Ускоро ће наићи други дечаци и видети га како се мучи с четком, а они ће имати цео дан за забаву. И времена напретек да му се

ругају. Тому се нимало није допала последња мисао. Полако је устао и поново се бацио на посао. Умочио је четку у креч и поново почео да боји бескрајну ограду.

Није радио ни пет минута, кад зачу звук кога се највише бојао. Улицом се проломио звиждук, и то не било какав звиждук, већ, без икакве сумње, баш звиждук дечака који је кренуо у целодневну суботњу авантуру. Том се окренуо и видео како Бен Роџерс раздрагано поскакује низ улицу са сјајном, зеленом јабуком у руци.

Том се вратио кречењу, спремајући се да јуначки издржи ругање Бена Роџерса, али му изненада сину бриљантна идеја. Исправио се колико је висок и замишљено се загледао у ограду. Радознао да види шта то Том ради, Бен Роџерс се зауставио тачно иза њега. Том је ћутао и није обраћао пажњу на Бена, иако га је чуо како му звижди иза леђа. Наступила је пауза, тишина, а онда је одјекнуо звук вели-

ког сочног залогаја када је Бен загризао јабуку. Правећи се да уопште не види Бена, Том је наставио с кречењем.

Бен Роџерс је почео поново да звиждуће, овога пута много гласније, али Том је наставио да ради.

„Мораш да радиш, а?“, подсмехну му се Бен.

Том се није окренуо да му одговори. Уместо тога, спустио је четку и зналачки прекрстио руке. Онда је протрљао браду руком, као што раде одрасли кад дубоко размишљају, и загледао се у ограду као да решава неку тешку загонетку.

„Стварно“, закашљао се Бен у покушају да још једном скрене Томову пажњу на себе, „тетка Пола те је баш гадно упослила?“

Том се нагло окренуо, као да је тек тад приметио да је још неко ту.

„Ох, Бене! Нисам видео да си ту.“

„Наравно да ниси“, подсмехнуо се Бен и још једном гласно и сочно загризао јабуку.

„Баш сам кренуо на пливање. Видим да ти нећеш са мном. Сигуран сам да би више волео да цео дан радиш.“

Том је лагано одмерио Бена од главе то пете. „О каквом раду ти причаш?“, упитао га је са врло зачуђеним изразом на лицу.

„Па зар кречење није рад“, рече Бен и показа на четку и ограду.

Том је поново одмерио Бена. Онда се окренуо, узео четку и наставио с послом.

„Претпостављам да ћеш ми сада рећи да више волиш да кречиш ту тарабу него да пливаш“, боцкао га је Бен.

„Не дешава се свакога дана да се једном деваку укаже прилика да сам окречи целу ограду“, рече Том не окренувши се.

Бен је застао у пола залогаја и погледао у Тома, који је нежно и с пуно љубави прелазио четком преко испуцале даске. После сваког другог потеза, удаљио би се корак и мало дивиио свом раду.

„Слушај, Томе, дај да и ја мало кречим.“

Том је застао. Полако се окренуо према Бену, правећи се да помно размишља о његовој молби.

„Не, не, жао ми је. Тетка Поли се то никако не би свидело. Каже да је од хиљаду дечака само један способан да ову ограду окречи како треба.“

„Хајде, де, Томе“, молио је Бен, „дај ми само једну даску. Молим те. Само један потез. Да сам на твом месту, ја бих теби дао.“

Том је поново протрљао браду, проучавајући Бена озбиљно, као и ограду малопре.

„Даћу ти своју јабуку!“, узвикну Бен.

Том се још дубље замислио. Онда је, веома невољно, пружио четку Бену Роџерсу.

Док је седео у хладу, уживао у укусној зеленој јабуци и посматрао Бена како предано фарба ограду на врелом сунцу, Том више уопште није био нерасположен.